

op med at ryge, således at antallet af sygedage minimeres, og arbejdsmiljøet forbedres.

2.3 Tillægsafgift på alkoholsodavand

Af finanslovsaftalen fremgår følgende:

»Parterne ønsker med indførelsen af en tillægsafgift på alkoholsodavand at sende et klart signal til de unge om at undgå et tidligt alkoholforbrug.

Der er forskellige typer alkoholsodavand på markedet, der i dag afgiftsbelægges forskelligt, selvom de er sammenlignelige produkter, både med hensyn til smag, udseende og alkoholindhold. Parterne er enige om at indføre en tillægsafgift på alkoholsodavand på mellem 1 kr. og 2,75 kr. pr. flaske (inkl. moms) afhængig af type, således at alkoholsodavand beskattes ens.

Indtægterne fra tillægsafgiften på omkring 50 mio. kr. årligt øremærkes til en række konkrete sundhedsfremmende projekter, herunder alkoholkampagner imod unges brug af alkohol, samt en styrket behandlingsindsats mod alkoholmisbrug. Parterne er enige om at drøfte den konkrete udmøntning af puljen senere.

Merprovenuet fra afgiftsforhøjelser skal i overensstemmelse med skattestoppet modsvares af lettelser af andre skatter og afgifter, jf. lavere afgifter på øl og vin.«

Alkoholsodavand, »Ready To Drink« eller »alcopops« er sodavandslignende produkter med et alkoholindhold på typisk 4-6 pct. vol., hvor alkoholindholdet kan stamme fra gæring eller destillering.

Alkoholsodavandstyperne kan dog ikke ud fra udseende, smag eller andre ydre karakteristika skelnes fra hinanden.

Definitionen på alkoholsodavand omfatter samtlige blandinger af malt(øl), vin, frugtvin, herunder cider, eller spiritus med ikke-alkoholholdige drikkevarer, såsom sodavand, kakaomælk, mælk, frugt- eller grønsagssaft eller -most eller vand mv. Begrebet dækker dermed alle blandinger af gærede eller destillerede drikkevarer med ikke-alkoholholdige drikkevarer, uanset om blandingen er kulisyreholdig eller ej.

Den tyske og den franske ekstraafgift på alkoholsodavand

I henhold til alkoholbeskatningsdirektiverne (Rådets direktiv 92/83/EØF og Rådets direktiv 92/84/EØF) skal der som udgangspunkt anvendes samme afgiftssats for samme gruppe af drikkevarer, dvs. for spiritus, øl, vin og andre gærede drikkevarer end vin og øl. Udgangspunktet er således, at der ikke

må indføres særavgifter på enkeltprodukter – herunder alkoholsodavand – i tillæg hertil.

Tyskland og Frankrig har imidlertid indført særavgifter på alkoholsodavand med henvisning til de generelle fællesskabsbestemmelser for afgifter i cirkulationsdirektivet (Rådets direktiv 92/12/EF), hvori der åbnes mulighed for at pålægge andre former for indirekte beskatning i *særligt øjemed*.

Ifølge cirkulationsdirektivet er det ikke ulovligt at indføre særavgifter, når disse øremærkes til et bestemt formål og dermed ikke er rent fiskale afgifter, som går direkte i statskassen.

Tyskland har anført, at baggrunden for indførelse af en ekstraafgift på spiritusbaserede alkoholsodavand, er udviklingen i børns og unges alkoholforbrug. Formålet med ekstraafgiften er således at beskytte de unge mennesker, og afgiftsprovenuet er øremærket forebyggende sundhedsforanstaltninger.

Den tyske afgift på spiritusbaseret alkoholsodavand udgør ca. 505 kr. pr. liter ren alkohol, hvoraf spiritusafgiften udgør ca. 97 kr. pr. liter ren alkohol og ekstraafgiften ca. 409 kr. pr. liter ren alkohol. For 27,5 cl alkoholsodavand med 5,5 pct. vol. medfører det, at den samlede afgift er ca. 8,85 kr. pr. flaske (inkl. moms). Heraf er ca. 1,70 kr. spiritusafgift og ca. 7,15 kr. ekstraafgift.

Formålet med den franske afgift er finansiering af sundhedsforsikring mv. Det fremgår direkte af lovteksten, at afgiften pålægges til fordel for den nationale sundhedsforsikring for lønmodtagere.

Den franske afgift på spiritusbaseret alkoholsodavand udgør ca. 521 kr. pr. liter ren alkohol, hvoraf spiritusafgiften udgør ca. 108 kr. pr. liter ren alkohol og ekstraafgiften ca. 413 kr. pr. liter ren alkohol. For 27,5 cl alkoholsodavand med 5,5 pct. vol. medfører det, at den samlede afgift er ca. 9,40 kr. pr. flaske (inkl. moms). Heraf er ca. 1,95 kr. spiritusafgift og ca. 7,45 kr. ekstraafgift.

2.4 Lavere afgifter på øl og vin

Af finanslovsaftalen fremgår følgende:

»Parterne er enige om at nedsætte afgifterne på øl og vin svarende til et prisfald på 4,25 kr. pr. kasse øl og 0,85 kr. pr. flaske vin.«

Forslaget er en del af regeringens og Dansk Folkepartis bestræbelser på at reducere danskernes grænsehandel i Tyskland. Med afgiftsned sættelser på de to store grænsehandelsvaregrupper, øl og vin, vil danskerne i højere grad købe disse produkter i Danmark frem for i Tyskland. Dette vil medføre øget salg i Danmark både som følge af hjemvendt grænsehandel og øget dansk forbrug, men også fordi udlændinges